

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 24. junija 2004

v zadevi C-49/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Bundespatentgericht): Heidelberg Bauchemie GmbH ⁽¹⁾**(Znamke — Približevanje zakonodaj — Direktiva 89/104/EGS — Znaki, ki lahko sestavljajo znamko — Kombinacija barv — Modra in rumena barva za nekatere gradbene izdelke)**

(2004/C 201/03)

(Jezik postopka: nemščina)

(Začasni prevod, dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-49/02, katere predmet je predlog Bundespatentgericht (Nemčija) naslovljen na Sodišče, naj na podlagi člena 234 ES v postopku s pravnim sredstvom, ki ga je vložila Heidelberg Bauchemie GmbH, izda predhodno odločbo o razlagi člena 2 Prve direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL 1989 L 40, str.1), je Sodišče (drugi senat), v sestavi C. W. A. Timmermans predsednik senata, J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues (poročevalec), R. Schintgen, sodniki in N. Colneric, sodnica, generalni pravobranilec: P. Léger, sodni tajnik: H. von Holstein, namestnik sodnega tajnika, dne 24. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

Barve ali kombinacije barv, ki so v prijavi opisane abstraktno in nekonturirano, katerih odtenki so z besedami označeni s sklicevanjem na barvno šablono in natančno opisani po mednarodno priznani klasifikaciji barv, lahko sestavljajo znamko v smislu člena 2 Prve direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami:

— kolikor se v kontekstu, v katerem se uporabljajo, ugotovi, da te barve ali kombinacije barv dejansko predstavljajo znak in

— če prijava obsega sistematično stalno in vnaprej določeno razvrstitev zadevnih barv.

Čeprav kombinacija barv izpolnjuje predpostavke za obravnavanje kot znamka v smislu člena 2 omenjene direktive, je še vedno treba, da

organ pristojen za registracijo znamk oceni ali kombinacija, za katero se zahteva prijava, izpolnjuje ostale predpostavke, predvsem iz člena 3 te iste direktive, da se lahko registrira kot znamka za blago ali storitve podjetja, ki predlaga registracijo. Ta presoja mora upoštevati vse odločilne okoliščine posameznega primera, med katere spada tudi morebitna raba znaka, za katerega se zahteva registracijo kot znamka. Pri tem pa je treba upoštevati tudi splošni interes, da se ne omeji neopravičeno razpoložljivost barv za druge udeležence na trgu, ki ponujajo izdelke ali storitve iste vrste, kot tiste za katere se predlaga registracija.

⁽¹⁾ UL C 131 z dne 1.6.2002.**SODBA SODIŠČA**

(četrti senat)

z dne 24. junija 2004

v zadevi C-119/02: Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki ⁽¹⁾**(Neizpolnitev obveznosti države — Člena 3(1) (pododstavek 2) in 5(2) Direktive 91/271/EGS — Odvajanje komunalne odpadne vode v občutljiva območja — Nezagotovitev kanalizacijskih sistemov — Neizvedba čiščenja, ki bi bilo strožje od sekundarnega čiščenja, ki je določeno v členu 4 omenjene direktive)**

(2004/C 201/04)

(Jezik postopka: grščina)

(Začasni prevod; dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-119/02, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: G. Valero Jordana in M. Konstantinidis) proti Helenski republiki (zastopnica: E. Skandalou) zaradi ugotovitve, da Helenska republika, s tem da ni sprejela ukrepov, potrebnih za zagotovitev kanalizacijskih sistemov za komunalno odpadno vodo v regiji Thirasio Pedio in s tem, da za komunalne odpadne vode v omenjeni regiji pred njihovim odvajanjem v občutljivo območje morskega zaliva Elfesina ni zagotovila čiščenja, ki bi bilo strožje